

УДК 636.084.42:636.084.532.2

ВПЛИВ ТЕХНІКИ ГОДІВЛІ НА МОЛОЧНУ ПРОДУКТИВНІСТЬ КОРІВ

В.Г.КОВАЛЕНКО – к.с.-г.н., доцент

Для досягнення високої молочної продуктивності, прояву нормальних функцій відтворенню і здоров'я худоби головне значення має правильна організація її раціональної нормованої годівлі.

Основними показниками контролю повноцінної годівлі великої рогатої худоби вважається наявність в раціонах необхідної кількості енергії, протеїно-енергетичне відношення, концентрація окремих поживних речовин в сухій речовині раціону.

На протязі року до раціонів корів повинні, входити грубі, зелені, силосовані, соковиті і концентровані корми, порядок згодовування яких в господарствах різних.

При цьому не враховуються фізіологічні основи живлення великої рогатої худоби, а також інтенсивність мікробіологічних і біохімічних процесів в передшлунках корів від згодовування різних кормів.

Рубець і сітка є ідеальним культиватором для розмноження і вирощування мікробіальної маси, ферменти яких спроможні перетворювати основні поживні речовини корму в форму, доступну для використання самими мікроорганізмами. Мікроорганізми (в 1 мл вмістимого рубця їх кількість досягає 100 млрд) для виконання своїх життєвих функцій і синтезу поживних речовин корму потребують енергію.

Добре розмножуються і розвиваються вони при згодовуванні великій рогатій худобі зелених кормів, сіна, коренеплодів і концентрованих кормів.

Експериментальні дослідження свідчать, що при згодовуванні легкобродильних кормів (коренеплоди і концентрати) мікробіологічні процеси, в рубці розвиваються інтенсивніше, що позитивно впливає на перетравність поживних речовин раціону, а значить і на продуктивність тварин.

У зв'язку з цим нами були проведені досліди по впливу техніки годівлі на молочну продуктивність корів в КСП ім.Т.Г.Щевченко Новотроїцького району Херсонської області.

Експериментальні дослідження проводились методом груп на коровах прив'язного утримання середньорічної продуктивності 2500 -3000 кг молока. В результаті досліджень, ми прийшли до висновку,

що взимку таких корів необхідно годувати не менше трьох разів на добу при вільному доступі до води.

Перша годівля (до ранкового, або під час доїння): 50% концентратів + 50% коренеплодів + 25% соломи від добової даванки. Після доїння роздають добову норму сінажу.

Друга годівля (до обіднього доїння): 50% концентратів + 50% коренеплодів + 25% соломи.

Після доїння роздають 50% силосу. Третя годівля (до вечірнього доїння): 50% силосу. Після доїння роздають 50% добової норми соломи.

Подрібнені коренеплоди перемішують з соломою. При більш високих надоях соломі і силос в раціонах зменшують, а збільшують кількість сіна і сінажу.

Дуже важливе значення має те, що мікрофлора передшлунків спроможна використовувати синтетичні азотисті сполуки, тому при дефіциті протеїну в раціоні корів вводять карбамід (1 г = 2 г перетравного протеїну) і другі азотисті сполуки. При цьому карбамід під дією ферменту мікрофлори рубця уреази швидко руйнується де у аміаку, невеликий надлишок якого виводиться з організму.

Але в раціоні необхідно вводити не більше 30% від добової норми протеїну (може бути отруєння), поступово, доводячи норму на 10-й день, ретельно перемішуючи з кормами добового раціону. Крім того, раціони повинні забезпечувати достатній рівень енергії, цукру, крохмалю і мінеральних речовин. Синтетичні азотисті сполуки не вводять в раціон глибокотільним коровам і не дають на порожній шлунок.

В літній період необхідно максимально використовувати пасовища після ранкового і обіднього доїння. До-ранкового і обіднього доїння роздають по 50% концентратів і по 25% соломи, а після вечірнього, доїння в годівниці роздають підкормку зеленої маси + 50% соломи.

Якщо пасовища низькопродуктивні, то підкормку зеленими кормами організовують після кожного доїння.

Техніка випасання полягає в тому, що зранку худобу випасують на ділянках з більш сухою рослинністю, а потім з більш вологою.

Для уникнення захворювання тимпанією зранку випасують на природних, або злакових, а потім на пасовищах з перевагою бобових трав. При відсутності, пасовища техніка годівлі полягає в тому, що до ранкового доїння роздають 50% концентратів + 25% соломи, після доїння 30% добової норми зелених кормів.

Друга годівля (до обіднього доїння): 50%-концентратів + 25% солома, після доїння 30% зелених кормів.

Третя годівля (після вечірнього доїння): 46% добової норми зелених кормів +50% соломи. При достатній кількості сирової клітковини солому із раціону виключають.

Необхідно пам'ятати, що перехід від стійлового до пасовищного періоду і навпаки, повинен здійснюватися поступово, протягом 10 днів (час адаптації мікрофлори передшлунків до нових кормів). В зелених кормах багато калію і мало натрію. Недостаток натрію знижує жирність і надої, а також використання протеїну, приводить до розладу органів травлення. Тому, крім солі лизунця в раціони вводять розсипну сіль, доводячи добову норму – до 150 г на голову.

У злакових травах більше вуглеводів і мало протеїну, а в бобових – навпаки.

Тому, після балансування вуглеводне -протеїнового відношення ці трави згодують в сумішах.

Дослідження показали, що без додаткових витрат при організації такої техніки годівлі на протязі року, надої підвищуються до 15%.

Література:

В.Я. Максаков та ін. Годівля сільськогосподарських тварин, Київ, Урожай, 1987.

В.В.Цюпко Физиологические основы питания молочного скота, Киев, Урожай, 1984

М.Т. Ноздрін та ін. Деталізовані норми годівлі сільськогосподарських тварин, Київ, Урожай, 1991

А.П.Калашников и др.-Нормы и рационы кормления сельскохозяйственных животных, М., Агропромиздат., 1985

В.І. Костенко та ін. Скотарство і технологія виробництва молока і яловичини, Київ, Урожай, 1995

УДК 636.22/28.082.265

ЗВ'ЯЗОК МІЖ СЕЛЕКЦІЙНИМИ ОЗНАКАМИ У КОРІВ ЖИРНОМОЛОЧНОГО ТИПУ

Л.В.ПЕШУК – кандидат сільськогосподарських наук,
Інститут тваринництва степових районів ім.

М.Ф.Іванова “Асканія-Нова” УААН

Ю.П.ПОЛУПАН – кандидат сільськогосподарських наук
Інститут розведення і генетики тварин УААН

У селекційній практиці широко використовують фенотипові та генотипові корелятивні зв'язки між господарське корисними ознаками. На думку А.П.Солдатова (1973) у селекційній роботі важливе